

DECIZIA nr. 632/2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL, CIF x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de DRV - BV de Frontiera Otopeni Calatori cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei, inregistrata atat la BV de Frontiera Otopeni Calatori sub nr. x, cat si la DGRFPB sub nr. x, completata prin adresa inregistrata la DGRFPB sub nr. x, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei nr. x, comunicata in data de **26.07.2016**, emisa de BV de Frontiera Otopeni Calatori in baza Procesului-verbal nr. x, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei = TVA;
- x = dobanzi aferente TVA;
- x = penalitati de intarziere aferente TVA.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (1) si (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea aduce urmatoarele argumente:

A primit din SUA in cadrul contractului de leasing nr x incheiat cu x, 1 bucata Spectrometru de masa, in valoare de x euro (CIF Bucuresti), conform facturii proforma x.

In vederea plasarii bunului sub regimul vamal de admitere temporara cu exonerare partiala de drepturi de import a solicitat BV Otopeni Calatori autorizarea regimului vamal de admitere temporara cu exonerare partiala de drepturi de import, care a fixat un termen de 3 ani pentru incheierea regimului, respectiv data de 05.07.2016, asa cum este mentionat si pe declaratia vamala MRN x, care a fost acceptata de autoritatea vamala si s-a primit liberul de vama.

Formalitatile de vamuire au fost efectuate prin comisionarul in vama x's x SRL, in aplicatia informatica RCDPS a DEI/DESS, care are prevazut la rubrica 47 "calculul impozitelor" o singura taxa, respectiv A00 (taxa vamala) in cuantum de zero lei, pentru pozitia tarifara 90273000 00.

Lipsa calculului TVA pentru bunurile care au facut obiectul declaratiei vamale si neplata acestuia s-a datorat urmatoarelor deficiente:

- eroarea umana a reprezentantului comisionarului in vama, care a completat

eronat codul pentru TVA cu VLA (suspendare de la plata TVA), in loc de V1A (import bunuri cu plata);

- functionarea aplicatiei RCDPS, respectiv lipsa unui filtru cand se alege codul comunitar.

In data de 05.07.2016 a depus declaratia vamala nr. MRN x pentru incheierea regimului de admitere temporara cu exonerare partiala de drepturi de import, ocazie cu care a prezentat factura definitiva la valoarea reziduala in valoare de x euro si a platit TVA in valoare de x lei.

Intrucat a constatat ca TVA se datoreaza la intreaga valoare, prin adresa nr. x a solicitat biroului vamal regularizarea situatiei TVA si recalcularea taxei. Acesta din urma, in loc sa permita contribuabilei plata integrala a TVA pentru bunul in cauza, a declansat in data de 13.07.2016 controlul vamal ulterior, prin care au constatat ca societatea nu a achitat TVA la plasarea marfurilor sub regimul vamal de admitere temporara cu exonerare partiala de drepturi de import conform declaratiei din data de 05.07.2013.

In ceea ce priveste calculul accesoriilor, societatea invoca dispozitiile art. 173 alin. 3 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, considerand ca intrucat a solicitat plata integrala a TVA anterior controlului ulterior desfasurat de biroul vamal si de intocmirea deciziei de regularizare, nu datoreaza accesorii.

Referitor la cuantumul TVA , societatea sustine ca aceasta a efectuat plata TVA in suma de x lei in data de 05.07.2016, motiv pentru care TVA individualizata prin decizia de regularizare contestata trebuie sa tina cont de aceasta plata.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei.

II. In baza Procesului-verbal nr. x, BV de Frontiera Otopeni Calatori a emis decizia pentru regularizarea situatiei nr. x, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei = TVA;
- x = dobanzi aferente TVA;
- x = penalitati de intarziere aferente TVA

III. Luand in considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organului fiscal, sustinerile societatii si prevederile legale pe perioada supusa verificarii se retin urmatoarele:

3.1 Referitor la TVA in suma de x lei:

Cauza supusă soluționării este dacă organul vamal a stabilit in mod legal in sarcina societatii taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei, in conditiile in care mărfurile care fac obiectul regimului vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import nu sunt scutite de TVA, iar data la care intervin faptul generator și exigibilitatea taxei este data la care se naște datoria vamală pentru

taxele vamale, respectiv data plasării bunului în regim de admitere temporară.

In fapt, societatea a plasat sub regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, cu declarația vamală nr. MRN x un spectometru de masa provenit din SUA, care a făcut obiectul unui contract de leasing încheiat cu societatea x.

La controlul ulterior al operațiunii, organele vamale au constatat că societatea a declarat mărfurile utilizând încadrarea tarifară 90273000 00, codul de regim vamal extins – 53.00 și codul de procedură comunitară – D51, pentru care nu se datorează taxe vamale, dar se datorează TVA, însă contestatoarea nu a declarat și nu a achitat taxa pe valoarea adăugată aferentă regimului.

Drept urmare, organele vamale au stabilit în sarcina societății prin Decizia pentru regularizarea situației nr. x, emisă în baza Procesului verbal de control nr. x, TVA în suma de x lei .

Societatea contestă decizia de regularizare susținând că neplata taxei pe valoarea adăugată aferentă mărfurilor ce au făcut obiectul declarației vamale x se datorează funcționării greoaie a aplicației RCDPS, erorii produsă de comisionarul în vama, dar și organelor vamale care în momentul întocmirii documentului electronic de import nu au specificat obligația plății TVA prin înscrierea sumei de x lei în caseta destinată calculului impozitelor, iar după încheierea operațiunii de admitere temporară nu se justifică aplicarea retroactivă de către organele vamale de dobânzi și penalități de întârziere pentru un impozit necalculat la data de 05.07.2013.

În drept, potrivit prevederilor art. 201 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, de instituire a Codului vamal Comunitar:

“Art. 201 (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

[...] (b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”.

Totodată, speței îi sunt aplicabile și prevederile art. 143 alin. (1) din același act normativ, potrivit cărora:

“Art. 143 (1) Valoarea drepturilor de import aferente mărfurilor plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import se stabilește la 3%, pentru fiecare lună sau fracție de lună în care mărfurile au fost plasate sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială, din valoarea drepturilor care ar fi trebuit să fie plătite pentru mărfurile menționate dacă ar fi fost puse în liberă circulație la data la care au fost plasate sub regimul de admitere temporară”.

Speței îi sunt incidente și dispozițiile art. 136 alin. (1) și (2), respectiv art. 139 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“Art. 136 Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

„(1) În cazul în care, la import bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), **faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe**”.

“Art. 139 Baza de impozitare pentru import

„(1) **Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor**, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută”.

De asemenea, în speță sunt incidente și prevederile pct. 17¹ și 44¹ din Normele metodologice de aplicare ale art. 136 și art. 144 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2007 cu modificările și completările ulterioare, care precizează :

„**17¹** (1) În sensul art. 136 alin. (1) din Codul fiscal, **în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import și în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată** conform art. 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, **exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligația de plată a taxelor vamale**, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective”.

“44¹. Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la **art. 144** din Codul fiscal **nu se aplică** în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al acestui articol, **cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import**, transformare sub control vamal, perfecționare activă în sistemul de rambursare”.

Din dispozițiile legale menționate mai sus se reține faptul că în cazul mărfurilor plasate sub regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import datoria vamală ia naștere la data acceptării declarației vamale de plasare a mărfurilor sub regim.

De asemenea, se reține că mărfurile care fac obiectul regimului vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import nu sunt scutite de TVA, iar data la care intervin faptul generator și exigibilitatea taxei este data la care se naște datoria vamală pentru taxele vamale.

În cazul în care mărfurile importate nu sunt supuse taxelor vamale, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea taxelor vamale dacă mărfurile importate ar fi fost supuse

unor astfel de taxe.

Prin adresa Direcției Generale a Vămilelor nr. x emisă în vederea aplicării unitare a prevederilor legale referitoare la momentul încasării drepturilor de import și TVA datorate la plasarea mărfurilor sub regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, se precizează că:

„La momentul plasării mărfurilor sub regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import trebuie încasate cu titlu definitiv:

drepturile de import stabilite în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului;

taxa pe valoarea adăugată a cărei bază de impozitare se stabilește în conformitate cu prevederile art. 139 din Codul fiscal.

În situația în care încheierea regimului vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import se face prin punerea în liberă circulație a mărfurilor, drepturile de import trebuie stabilite cu respectarea prevederilor art. 144 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului și dacă este cazul, să fie luate măsurile necesare de regularizare a situației sumelor achitate la momentul plasării mărfurilor sub regimul vamal inițial.”

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta următoarele:

- societatea a plasat sub regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, cu declarația vamală nr. MRN x, un spectometru de masa provenit din SUA, care a făcut obiectul unui contract de leasing încheiat cu societatea x;
- la controlul ulterior al operațiunii, organele vamale au constatat că societatea a declarat mărfurile utilizând încadrarea tarifara 90273000 00, codul de regim vamal extins – 53.00 și codul de procedură comunitară – D51, pentru care nu se datorează taxe vamale, dar se datorează TVA, însă contestatoarea nu a declarat și nu a achitat taxa pe valoarea adăugată aferentă regimului;
- drept urmare, organele vamale au stabilit în sarcina societății prin Decizia pentru regularizarea situației nr. x, emisă în baza Procesului verbal de control nr. x, TVA în suma de x lei .

Nu pot fi retinute în soluționarea favorabilă a cauzei niciunul dintre argumentele societății, având în vedere următoarele considerente:

1. Referitor la dreptul organelor vamale de a efectua control ulterior după acordarea liberului de vama:

În speta, organele vamale au acordat liberul de vamă și au pus la dispoziția comisionarului în vama mărfurile, conform regimului vamal declarat, sub rezerva controlului ulterior efectuat conform art. 78 alin. (2) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, care prevede că:

“Art. 78 (2) Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de

operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil ca ele să fie prezentate.

(3) Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun”.

Or, în speță, așa cum s-a arătat mai sus, organele vamale, în mod legal la controlul ulterior au verificat datele și documente referitoare la operațiunea de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import efectuată de societate cu declarația vamală MRN nr. x, în conformitate cu dispozițiile legale incidente și pe cale de consecință au dispus măsurile necesare pentru reglementarea situației, prin emiterea Deciziei pentru regularizarea situației nr. x, întrucât societatea prin declarația vamală depusă nu a înscris TVA datorată și nu a achitat suma corespunzătoare la organele vamale la data la care a devenit exigibilă.

2. Referitor la exigibilitatea TVA:

Importurile de bunuri realizate de contestatara în data de 05.07.2013, potrivit declarației vamale MRN nr. x, au fost plasate în regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

Prin urmare, în temeiul dispozițiilor art. 136 alin. (1) și art. 139 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu pct. 17¹ alin. (1) și pct. 44¹ alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă importurilor a intervenit la data plasării marfurilor în regimul vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, respectiv la data acceptării declarației vamale (05.07.2013).

3. Referitor la afirmația societății potrivit căreia neplata taxei pe valoarea adăugată aferentă mărfurilor ce au făcut obiectul declarației vamale MRN nr. x se datorează vinei comisionarului din vama care a completat eronat declarația vamală și organelor vamale care în momentul întocmirii documentului electronic de import nu au specificat obligația plății TVA :

Pe de-o parte, potrivit dispozițiilor art. 579 din HG nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, **titularul de operațiune și comisionarul în vama răspund în solidar** pentru diferențele în minus constatate la controlul ulterior, precum și pentru penalitățile rezultate din aceste operațiuni, iar pe de altă parte, conform art. 4 pct. 17 și pct. 20 și art. 62 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92:

„**Art. 4 17.** „Declarația vamală” reprezintă documentul în care o persoană indică în forma și modalitatea prevăzută dorința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal, [...]

20. „Acordarea liberului de vamă” este acțiunea prin care autoritățile vamale pun mărfurile la dispoziție în scopurile prevăzute de regimul vamal sub care au fost plasate”, [...]

„**Art. 62** (1) Declarațiile scrise se fac pe un formular corespunzător modelului oficial recomandat în acest scop. Ele se semnează și conțin toate detaliile necesare aplicării dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile.

(2) Declarația trebuie însoțită de toate documentele solicitate pentru aplicarea dispozițiilor care reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile”.

De asemenea, potrivit art. 199 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei, de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“Art. 199 [...] Depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau reprezentantul acestuia îl obligă pe acesta ca, în conformitate cu dispozițiile în vigoare să răspundă de corectitudinea informațiilor înscrise în declarație, de autenticitatea documentelor anexate și de respectarea tuturor obligațiilor ce decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere”.

În aceste condiții, se reține că **obligatia de a înscrie în declarația vamală MRN nr. x cuantumului taxei pe valoarea adăugată** datorată conform condițiilor de utilizare a regimului autorizat și de a respecta toate obligațiile ce decurg din plasarea mărfurilor sub regim, **revine titularului de operațiune - SC x SRL** (asa cum am aratat anterior, titularul de operațiune si comisionarul in vama raspund in solidar pentru diferențele în minus constatate la controlul ulterior, precum și pentru penalitățile rezultate din aceste operațiuni).

Drept pentru care, organele vamale au acordat liberul de vamă și au pus la dispoziția comisionarului in vama mărfurile, conform regimului vamal declarat, sub rezerva controlului ulterior efectuat, conform art. 78 alin. (2) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

4. Referitor la modalitatea de functionare a aplicatiei RCDPS:

Trebuie subliniat organul de solutionare a contestatiei nu se poate pronunta cu privire la acest capat de cerere, neintrand in competenta sa de solutionare.

Se retine ca, in ceea ce priveste modalitatea de intocmire a declaratiei vamale RCDPS in sistemul electronic exista indrumari pe site-ul oficial al ANAF - Directia Generala a vamilor, www.customs.ro.

5. Referitor la faptul ca TVA individualizata prin decizia de regularizare trebuie diminuată cu suma de x lei achitata de societate in data de 05.07.2016:

Potrivit dispozitiilor art. 1, art. 2, art. 93 si art. 153 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, in vigoare incepand cu data de 01.01.2016:

“Art. 1 Definiții

In înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

37. titlu de creanță fiscală - actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța fiscală.”

“Art. 2 Obiectul și sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală

(1) Codul de procedură fiscală reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.

(2) În măsura în care prin lege specială nu se prevede altfel, prezentul cod se aplică și pentru:

a) **administrarea drepturilor vamale.**(...)”

“Art. 93 Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.

(2) **Creanțele fiscale se stabilesc astfel:**

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

“Art. 153 Evidența creanțelor fiscale

(1) În scopul exercitării activității de colectare a creanțelor fiscale, **organul fiscal organizează**, pentru fiecare contribuabil/plătitor, **evidența creanțelor fiscale și modul de stingere a acestora. Evidența se organizează pe baza titlurilor de creanță fiscală și a actelor referitoare la stingerea creanțelor fiscale.**

(2) Contribuabilul/Plătitorul are acces la informațiile din evidența creanțelor fiscale, la cererea acestuia, adresată organului fiscal competent.”

Se retine ca prevederi similare au fost în vigoare și în OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, în vigoare până la data de 31.12.2015 (a se vedea art. 1, art. 110 și 110¹).

Având în vedere cele mai sus prezentate rezultă că toate creanțele fiscale se stabilesc și se individualizează printr-un titlu de creanță, respectiv prin declarație de impunere sau decizie de impunere emisă de organul fiscal/vamal.

De asemenea, în “evidența creanțelor fiscale și modul de stingere a acestora” organizată de organul fiscal/vamal se regăsesc înregistrate atât titlurile de creanță mai sus menționate, cât și modalitățile de stingere a creanțelor fiscale, inclusiv plățile efectuate de contribuabili.

Prin urmare, susținerea societății referitoare la faptul că TVA în suma de x lei individualizată prin decizia de regularizare trebuie diminuată cu suma de x lei achitată de societate în data de 05.07.2016 este neîntemeiată, căta vreme, așa cum am arătat anterior, prin decizia privind regularizarea situației sunt individualizate obligațiile de plată stabilite în sarcina sa, iar plățile efectuate de aceasta și modalitatea de stingere a obligațiilor de plată se regăsesc înscrise în evidența organului fiscal/vamal.

Față de cele mai sus prezentate, urmează a respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC x SRL**, cu privire la TVA în suma de x lei individualizată prin

Decizia pentru regularizarea situatiei nr. x emisa de BV de Frontiera Otopeni Calatori.

3.2 Referitor la accesoriile in suma totala de x lei [x = dobanzi aferente TVA si x = penalitati de intarziere aferente TVA]:

Cauza supusa solutionarii este daca organele vamale au stabilit corect ca societatea datoreaza accesoriile in suma totala de x lei, in conditiile in care la pct. 3.1 al prezentei decizii s-a dispus respingerea ca neintemeiata a contestatiei cu privire la debitul reprezentand TVA in suma totala de x lei.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei nr. x, BV de Frontiera Otopeni Calatori a stabilit, pentru perioada 06.07.2013 - 05.07.2016, obligatii de plata accesorii in suma totala de x lei [x = dobanzi aferente TVA si x = penalitati de intarziere aferente TVA].

In drept, potrivit conform art. 1, art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in vigoare pana la data de 31.12.2015:

„**Art. 1** (2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.”

“**Art. 119** (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.**”

„**Art. 120** (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

„**Art. 120¹** (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Prevederi similare se regasesc si in Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala in vigoare incepand cu data de 01.01.2016:

“**Art. 173** Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere
(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“**Art. 174** (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

“**Art. 176** (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Având în vedere temeiurile de drept mai sus enunțate, rezulta ca accesoriile se datorează pentru neachitarea la scadență a obligațiilor bugetare principale, calculul acestor accesorii efectuându-se de la data imediat următoare scadenței și până la data stingerii obligațiilor bugetare principale inclusiv.

De altfel, la data plasării de către societate sub regim vamal de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, conform declarației vamale nr. MRN x, erau în vigoare și dispozițiile:

- art. 68 și art. 111 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora:

“**Art. 68** Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

“**Art. 111** (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

- art. 223 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, care stipulează:

“**Art. 223.** - (1) Datoria vamală la import ia naștere prin:

a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import;
b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

Prin urmare, din coroborarea reglementărilor fiscale generale și a celor vamale speciale cu privire la scadența obligațiilor fiscale și în particular a celor vamale de import, aplicabile în speța supusă soluționării, se desprinde concluzia că datoria vamală de import ia naștere și devine scadentă la momentul înregistrării declarației vamale de import, respectiv la data de 05.07.2013.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei invocarea de către contestatara a dispozițiilor art. 173 alin 3 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, având în vedere că pe de-o parte societatea a achitat în parte TVA datorată potrivit declarației nr. MRN x de-abia în data de 05.07.2016, iar pe de altă parte organul vamal a calculat accesorii aferente debitului neachitat pentru perioada 06.07.2013 - 05.07.2016.

Având în vedere cele mai sus prezentate și întrucât la pct. 3.1 al prezentei decizii

s-a dispus respingerea ca neintemeiata a contestatiei cu privire la debitul reprezentand TVA in suma de x, urmeaza ca, in temeiul principiului de drept "accessorium sequitur principale", sa se dispuna respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **SC x SRL**, cu privire la accesoriile in suma totala de x lei [x = dobanzi aferente TVA si x = penalitati de intarziere aferente TVA] individualizate prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x emisa de BV de Frontiera Otopeni Calatori.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor pct. 17¹ și 44¹ din HG nr. 44/2004, art. 136 alin. (1) și (2), art. 139 alin. (1) si art. 143 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 579 din HG nr. 707/2006 , art. 1, art. 68, art. 111, art. 119, art. 120, art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art. 223 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al Romaniei, art. 199 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93, art. 4 pct. 17 și pct. 20, art. 62, art. 78 alin. (2) și (3), art. 201 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 , art. 1, art. 2, art. 93, art. 153, art. 173, art. 174, art. 176, art. 279 alin 1 din Legea nr. 207/2005 privind Codul de procedura fiscala

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de **SC x SRL** impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei nr. x emisa de BV de Frontiera Otopeni Calatori, prin care s-au stabilit obligatii de plata in suma totala de x lei, care se compun din:

- x lei = TVA;
- x = dobanzi aferente TVA;
- x = penalitati de intarziere aferente TVA.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.